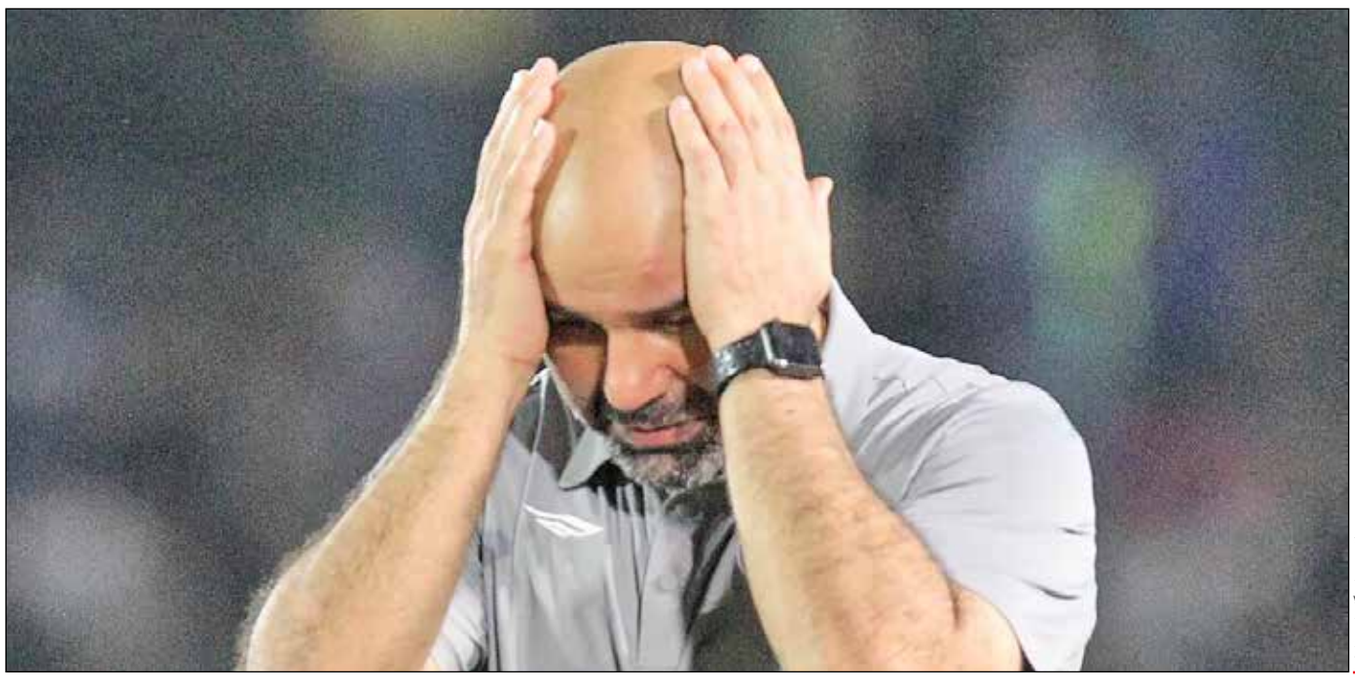
۴۸ ساعت پر التهاب آبی‌پوشان با پایان شیرین

قهر، افشاگری، بازگشت

عکس: باشگاه استقلال

گزارش یک

حمیدرضا عرب
خبرنگار

استقلال از چهارشنبه شب تا ظهر جمعه که سهراب بختیاری‌زاده راضی شد به تمرینات بازگردد، لحظات پرالتهابی را سپری کرد. بعد از اینکه سهراب بختیاری‌زاده ناراحتی و دلخوری شدید خود را از مدیران این باشگاه به ویژه علی تاجرنیا علنی کرد و حاضر به رفتن به تمرین تیمش نشد، این نگرانی بزرگ در اردوگاه آبی به طور ملموسی احساس شد که در نهایت قرار است چه کسی به عنوان سرمربی روی نیمکت آبی‌ها بنشیند؟ آیا سهراب که دراین ایام با وجود همه مشکلات به خصوص نداشتن فرصت جذب بازیکن، استقلال را تمرین داده و به بهترین شکل ممکن نیز نتیجه گرفته است، راضی به بازگشت خواهد شد؟

بختیاری‌زاده استعفای خود را اعلام کرد و بعد از مصاحبه‌ای تند علیه تاجرنیا، او را در دوران مدیریت خود بر امور استقلال به اهداف سیاسی محکوم کرد. بختیاری‌زاده حتی دست به افشاگری هم زد و اعلام کرد در شرایطی که بارها به تاجرنیا گفته برای استقلال زمین تمرین مناسب فراهم کند او خودداری کرده و در مقابل برای تیم بانوان یک زمین تمرین مناسب فراهم کرده که این موضوع بیش از همه سرمربی استقلال را آزرده خاطر کرده و این سؤال را برای او به وجود آورده که اساساً اولویت مدیریت باشگاه استقلال در مواجهه با تیم استقلال که هویت این باشگاه محسوب می‌شود، چیست؟ چرا برای تیم بانوان زمین تمرین مناسب وجود دارد اما برای تیم بزرگسالان استقلال که ماهیت اصلی این باشگاه را تشکیل داده چنین امکاناتی فراهم نمی‌شود؟ حتی سهراب پا را فراتر گذاشت و تاجرنیا را برای تأسیس تیم‌های گوناگون شدیداً به نقد کشید و او را متهم به اهداف سیاسی در این باشگاه کرد. اظهارات سهراب نشان می‌دهد که اخلاف او با تاجرنیا ریشه‌ای قدیمی دارد.

حتی این ذهنیت تقویت شده که تاجرنیا از سر ناچاری پیش از شروع فصل سهراب بختیاری‌زاده را در سمت سرمربیگری استقلال گمارده و بعد از اینکه نتوانسته دیگر گزینه‌ها را برای سرمربیگری در این تیم متقاعد کند از سر اجبار با بختیاری‌زاده قرارداد دوباره منعقد کرده است. درواقع تاجرنیا تصور می‌کرد انتخاب سهراب یک انتخاب زودگذر است و این سرمربی به سرعت در مسیر سقوط قرار خواهد گرفت و او می‌تواند مربی مورد نظرش را که ابتدای فصل جرأت نشستن روی نیمکت این تیم را به دلیل پنجره بسته نداشته، به استقلال بیاورد اما ماجرا کاملاً برخلاف آن چیزی که تاجرنیا و به نوعی اتاق فکر استقلال پیش‌بینی می‌کرد پیش رفت و سهراب بختیاری‌زاده موفقیت‌های چشمگیری را با این تیم به دست آورد و توانست از مسیر سنگلاخی استقلال با پنجره بسته عبور کند و تیم را به بهترین شرایط ممکن برساند. حالا به نوعی نوبت به سهراب بختیاری‌زاده شده تا از مدیری که او را از سرناچاری سرمربی کرده بود، به نوعی انتقام بگیرد و تمام کاستی‌های تیم را برملا کند. اشاره سهراب کاملاً هم درست بوده. استقلال فصل پیش هزینه‌های بسیاری را برای جذب بازیکنان خارجی انجام داد. نه تنها فصل پیش بلکه در سال‌های حیات این تیم در همه ادوار لیگ برتر نیز همین‌گونه بوده و بی‌شک اگر این هزینه‌ها مدیریت می‌شد و در مسیر درستی قرار می‌گرفت استقلال اکنون با صرفه‌جویی‌های دلاری خود می‌توانست صاحب چند زمین تمرین باشد و از مبالغی که در حسابش می‌ماند در این جهت بهره بگیرد اما بودجه در باشگاه استقلال هرگز به درستی مدیریت نشده تا تیم به وضعیتی برسد که حتی یک زمین تمرین نداشته باشد که بتواند در همه ماه‌های سال روی آن حساب باز کند.

این وضعیت به طور قطع در سال‌های آتی نیز یقه استقلال را خواهد گرفت و با اینکه متدین قول داده مشکلات برطرف شود اما این مصایب به صورت مقطعی برطرف خواهد شد و به نوعی یک مسکن برای این تیم خواهد بود و مادامی که استقلال زمین تمرین قطعی برای تمرین نداشته باشد، اوضاع به همین منوال پیش خواهد رفت و صدای سرمربی‌ها یکی بعد از دیگری درخواهد آمد.

به هرحال بختیاری‌زاده به دلیل نزدیکی به بازی با العین امارات راضی به بازگشت شده است تا به شکلی حواشی در این باشگاه از تکوتا بیفتد و ۴۸ ساعت پراضطراب با انتشار خبر بازگشت بختیاری‌زاده به تمرینات به نوعی خاتمه یابد اما این ماجرا سر دراز دارد و موضوعی نیست که به این سادگی حل شود. بختیاری‌زاده نیز اعلام کرده برای استقلال می‌جنگد که البته این اظهارات کاملاً دوپهلو است و سرمربی استقلال به نوعی یک جمله کلی را به زبان آورده است تا به همگان اعلام کند که استقلال برایش اولویت دارد اما اینکه این جنگ پایان یافته تلقی شود، موضوعی نیست که در واکنش بختیاری‌زاده وجود داشته باشد و هیچ بعید نیست او همچنان به دنبال جنگ باشد، چه در داخل میدان و چه با مدیرانی که در همه سال‌های مدیریت خود بر این باشگاه، فرصت‌های بزرگی را سوزانده‌اند و از تأمین زیرساخت برای این باشگاه خودداری کرده‌اند.

> بختیاری‌زاده اعلام کرده برای استقلال می‌جنگد که البته این اظهارات کاملاً دوپهلو است و سرمربی استقلال به نوعی یک جمله کلی را به زبان آورده است تا به همگان اعلام کند که استقلال برایش اولویت دارد

وعده جدید مدیرعامل برای بازگشت سرمربی

مشکل زمین برطرف می‌شود بازیکن درجه یک هم می‌گیریم

مصطفی متدین، مدیرعامل باشگاه استقلال به سهراب بختیاری‌زاده قول داده است که تمام مشکلات این باشگاه در خصوص زمین تمرین و مسائل مربوط به آن برطرف شود.

پس از آنکه بختیاری‌زاده از سمت خود کناره‌گیری و به باشگاه استقلال اعلام کرد که دیگر در تمرینات حاضر نخواهد شد، دو روز از حضور در تمرینات تیم خودداری کرد. در نهایت اما با میانجی‌گری‌های صورت‌گرفته و با توجه به در پیش بودن دیدار استقلال مقابل العین، او راضی شد به تمرینات بازگردد.

در واقع دو عامل اصلی در تصمیم بختیاری‌زاده برای بازگشت به استقلال نقش داشت؛ نخست اهمیت دیدار مقابل العین و دیگری، وعده مدیران باشگاه برای برطرف کردن مشکلات موجود.

اکنون اینکه این وعده‌ها تا چه اندازه در عمل محقق و مشکلات برطرف شوند، مشخص نیست. با این حال به بختیاری‌زاده اعلام شده است که طی روزهای آینده محل مناسبی برای تمرین استقلال فراهم خواهد شد. البته اینکه در تهران چه مجموعه‌ای می‌تواند شرایط لازم را برای تمرینات استقلال فراهم کند و مانع از تکرار مشکلات گذشته شود، همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

بختیاری‌زاده پیش از این تأکید کرده بود که بازیکنان باید در محیطی مناسب تمرین کنند و از آرامش فکری برخوردار باشند. او همچنین خواستار آن شده بود که افراد متفرقه در محل تمرین حضور نداشته باشند و کیفیت زمین تمرین نیز در سطح مطلوبی باشد.

البته خواسته‌های بختیاری‌زاده کاملاً طبیعی و منطقی است. فراهم کردن چنین شرایطی حداقل انتظاری است که از یک باشگاه بزرگ مانند استقلال می‌رود و موضوعی است که در بسیاری از تیم‌های حرفه‌ای فوتبال فراهم شده است.

اینکه مصطفی متدین به سرمربی استقلال قول داده مشکلات از جمله فراهم شدن دو زمین تمرین و همچنین خریدهای خوب در نیم‌فصل برطرف شود، اتفاق مثبتی است اما مسأله اصلی عمل به این وعده‌هاست. باید دید مدیران استقلال در روزهای آینده تا چه اندازه به قول خود پایبند خواهند بود و آیا می‌توانند شرایطی فراهم کنند که بختیاری‌زاده و بازیکنان استقلال بدون دغدغه و با آرامش به تمرینات خود ادامه دهند یا خیر.

اردوگاه آبی

بعد از رونمایی از نارضایتی سرمربی

فتاحی در آستانه برکناری از استقلال

سهراب بختیاری‌زاده، سرمربی استقلال بعد از اعلام استعفای رسمی خود به مدیران این باشگاه، در آستانه بازی با العین شرایط نگران‌کننده‌ای برای این باشگاه ایجاد کرده است.

سرمربی استقلال که قصد داشت بعد از بازی با العین از سمت خود کنار برود، تصمیم خود را زودتر عملی کرد و استعفا داد.

حالا از گوشه و کنار باشگاه استقلال شنیده می‌شود بختیاری‌زاده اگر راضی به بازگشت شود یکی از شروطش این است که سعید فتاحی از این باشگاه اخراج شود.

این فرد که پیش‌تر در سازمان لیگ فوتبال ایران حضور داشت، هیچ محبوبیتی میان هواداران استقلال ندارد و حالا مشخص شده کادر فنی استقلال نیز علاقه‌ای به تداوم حضور او در این باشگاه ندارد و بختیاری‌زاده به دنبال اخراج او است.

حالا باید دید مدیران باشگاه استقلال با این درخواست غیررسمی که هنوز در رسانه‌ها گفته نشده، چه خواهند کرد و آیا فتاحی را برکنار خواهند کرد یا خیر؟! فتاحی به طور کلی در دورانی که در سازمان لیگ فعالیت می‌کرد رابطه مطلوبی با استقلال نداشت و تصمیماتی اتخاذ می‌کرد که صدای آبی‌ها را درمی‌آورد و همین مسائل سبب وجود شکاف میان استقلالی‌ها و این شخص شده است.

البته رفتن تاجرنیا از مدیریت استقلال نیز مزید برعلت شده تا احتمال جدایی این شخص قوت بگیرد. از ایمان عالمی به عنوان گزینه جدی برای تصاحب جایگاهی که در اختیار فتاحی است، یاد می‌شود.

استقلال با بازیکن آلبانیایی برخورد می‌کند

نارضایتی از ۲ جلسه غیبت آسانی

بدون شک یاسر آسانی بازیکن آلبانیایی استقلال مؤثرترین بازیکن این تیم بوده، به طوری که در هر بازی نقشی کلیدی در نتیجه‌گیری آبی‌ها داشته است.

اما این بازیکن پس از آخرین مسابقه استقلال مقابل استقلال خوزستان و اخراج در آن بازی با استفاده از تعطیلی چندروزه تمرینات برای استراحت از ایران خارج شد.

طبق برنامه تعیین‌شده این بازیکن باید جمعه هفته گذشته به کشور بازمی‌گشت، اما بازگشت او با تأخیر همراه شد و ۲ روز در تمرینات این تیم غیبت غیر موجه داشت.

همین مسأله باعث شد سهراب بختیاری‌زاده نسبت به وضعیت انضباطی تیم ابراز نارضایتی کند.

در گزارش‌های منتشرشده آمده است که سرمربی استقلال پس از اطلاع از تأخیر بازیکن آلبانیایی از مدیران باشگاه خواسته موضوع را بررسی کرده و متناسب با مقررات داخلی تیم با او برخورد کنند.

البته که سهراب حق دارد و در صورت برخورد نکردن با این بازیکن اختیار تیم از دستش خارج می‌شود.

از نگاه یک سرمربی برخورد با بی‌نظمی باید به شکلی انجام شود که سایر بازیکنان نیز به رعایت مقررات تیم پایبند بمانند.

بر اساس شنیده‌ها قرار شده بلافاصله بعد از بازگشت آسانی جلسه‌ای با حضور این بازیکن در همین خصوص برگزار شود. ضمن اینکه سایر بازیکنان هم منتظر برخورد باشگاه و به ویژه سرمربی تیم با این بازیکن هستند.

در صورت موافقت و عقد قرارداد

احتمال انتقال تمرینات استقلال به ورزشگاه دستگردی

نداشتن زمین تمرین در باشگاه استقلال موضوعی نیست که به تازگی از سوی سهراب بختیاری‌زاده مطرح شده باشد و سال‌های طولانی است که این مشکل در این باشگاه وجود دارد. بی‌توجهی مدیران این باشگاه به ساختن یک کمپ مجهز و یا تجهیز کمپ ناصرحجازی و ورزشگاه امام رضا (ع) موجب شده استقلال همواره در این فصل از سال با بحران مواجه شود. با این حال مدیران کنونی باشگاه در تلاشند رضایت سرمربی استقلال را جلب کنند.

در همین راستا شنیده می‌شود باشگاه در حال رایزنی با ورزشگاه شهید دستگردی یا همان پاس است تا این تیم از امکانات بهتری برای انجام تمرینات خود بهره بگیرد. البته اینکه با این درخواست موافقت شود، سؤالی است که در روزهای آتی پاسخش مشخص خواهد شد چرا که ورزشگاه شهید دستگردی در بازی‌های لیگ برتر و لیگ یک مورد استفاده قرار می‌گیرد و هزینه‌های زیادی را هم برای این باشگاه به همراه دارد. اینکه ورزشگاه شهید دستگردی به استقلال واگذار شود تا تمرینات خود را در این ورزشگاه برگزار کند، به زودی مشخص خواهد شد. مسئولان استقلال ورزشگاه خیریه عمل را نیز مدنظر داشتند، اما بختیاری‌زاده به دلیل شلوغی و تعدد حضور تیم‌ها در این ورزشگاه موافق حضور در آنجا نیست. لازم به ذکر است که سال‌ها پیش و در دوران مربیگری پرویز مظلومی این ورزشگاه برای تمرینات استقلال تحت اجاره بود و یک فصل در اختیار این باشگاه قرار گرفت اما مشخص نیست با توجه به محدودیت زمین بازی در پایتخت با این درخواست موافقت شود یا خیر؟!

ابهامات بعد از طولانی شدن دوری وینگر آبی‌ها

احتمال قصور پزشکی در مصدومیت کوشکی

وضعیت علیرضا کوشکی و اتفاقاتی که پیش از تشخیص نهایی آسیب او رخ داده، پرسش‌های مهمی را درباره نحوه رسیدگی کادر پزشکی ایجاد کرده است. سؤال این است که پس از ضربه به قفسه سینه، برچه اساسی به کوشکی اجازه گرم کردن و فعالیت ورزشی داده شد؟ آیا معاینه کامل قفسه سینه، سمع دوطرفه ریه‌ها، بررسی علائم حیاتی و اندازه‌گیری سطح اکسیژن خون انجام شده بود؟ نکته دیگر، احتمال پنوموتوراکس یا تجمع هوا در فضای اطراف ریه است. آیا برای رد این آسیب، تصویربرداری با رادیوگرافی یا سونوگرافی انجام شد؟ چرا باید منتظر بروز علائم شدید تنفسی یا افت اکسیژن ماند؟ طبیعی بودن اشباع اکسیژن خون نیز به‌تنهایی نمی‌تواند پنوموتوراکس را رد کند. سؤال بعدی این است که منظور مسئولان پزشکی استقلال از انجام اقدامات اولیه دقیقاً چیست؟ آیا تمام معاینات لازم انجام و ثبت شده بود؟ پس از بروز تنگی نفس و افزایش ضربان قلب هنگام گرم کردن، آیا وضعیت بازیکن مجدداً بررسی شد؟ اگر چنین علائمی وجود داشت، بر چه مبنایی اجازه ادامه فعالیت صادر شد؟ همچنین باید مشخص شود چه زمانی تشخیص قطعی انجام شد، چرا جراحی ضرورت پیدا کرد و آیا امکان تشخیص زودتر آسیب وجود داشت؟ بدون دسترسی به پرونده پزشکی نمی‌توان درباره قصور احتمالی قضاوت کرد، اما این پرسش‌ها نیازمند پاسخ‌های روشن و مستند هستند. سلامت بازیکن باید در اولویت باشد و هیچ مسابقه‌ای نباید بر حفظ جان و سلامتی ورزشکار مقدم شود. کادر پزشکی استقلال باید درباره روند تشخیص، اقدامات اولیه و دلایل تصمیم‌گیری خود شفاف‌سازی کند.

آبی‌ها زمین تمرین ندارند اما هر روز یک تیم جدید راه اندازی می‌شود

امپراطوری پوشالی مدیران استقلال با جیب خالی!

باشگاه استقلال در رشته‌های مختلفی از جمله کشتی، والیبال، بسکتبال، هندبال، هاکی روی یخ، دوومیدانی، کاراته، وزنه‌برداری و دوچرخه‌سواری تیمداری می‌کند. فعالیتی گسترده که اگرچه در نگاه اول می‌تواند نشانه توجه یک باشگاه به توسعه ورزش باشد، اما وقتی شرایط فعلی استقلال را بررسی می‌کنیم، این پرسش جدی مطرح می‌شود که اساساً چه ضرورتی برای این حجم از تیمداری وجود دارد و چه استدلالی پشت تصمیم مدیران باشگاه است؟ استقلال در شرایطی برای حضور در رشته‌های متعدد ورزشی هزینه می‌کند که هنوز از ابتدایی‌ترین امکانات مورد نیاز خود برخوردار نیست. این باشگاه نه ورزشگاه اختصاصی در اختیار دارد و نه سالن‌های ورزشی مجهزی که بتواند تیم‌های مختلف خود را در آنها مستقر کند. حتی تیم فوتبال استقلال که اصلی‌ترین و پرهوادارترین بخش باشگاه محسوب می‌شود، در تأمین زمین تمرین مناسب با مشکل مواجه است و همین موضوع در مقاطع مختلف به اعتراض کادر فنی و بازیکنان منجر شده است.

در چنین شرایطی چگونه می‌توان از هزینه‌های سنگین برای تیمداری در رشته‌های مختلف دفاع کرد؟ هر یک از این تیم‌ها برای تمرین، مسابقه، اجاره سالن و زمین، رفت‌وآمد، تجهیزات، کادر فنی و پرداخت قرارداد ورزشکاران به منابع مالی نیاز دارند؛ هزینه‌هایی که باید مشخص شود از چه محلی تأمین می‌شوند و چه آورده‌ای برای باشگاه دارند. وقتی استقلال حتی برای فراهم کردن یک زمین تمرین استاندارد با مشکل روبه‌رو است، آیا منطقی است منابع مالی خود را میان این تعداد تیم تقسیم کند؟

واقعیت این است که تیمداری در رشته‌های مختلف زمانی قابل دفاع است که باشگاه از زیرساخت‌های لازم برخوردار باشد و برای هر رشته نیز برنامه اقتصادی و ورزشی مشخصی داشته باشد.

نمی‌توان صرفاً به دلیل داشتن نام استقلال، در هر رشته‌ای تیم تشکیل داد و بدون توجه به توان مالی و امکانات موجود، هزینه‌های جدیدی به باشگاه تحمیل کرد.

استقلال پیش از هر چیز باید به فکر تقویت زیرساخت‌های خود باشد. داشتن یک زمین تمرین اختصاصی و استاندارد، فراهم کردن امکانات مناسب برای تیم فوتبال، ایجاد مجموعه ورزشی و تأمین نیازهای اساسی باشگاه باید در اولویت قرار بگیرد. پس از آن می‌توان درباره گسترش فعالیت‌ها در رشته‌های دیگر تصمیم گرفت.

حتی می‌توان این پرسش را مطرح کرد که آیا در شرایط فعلی، تمرکز استقلال بر تیم فوتبال و در نهایت فوتسال، به‌عنوان رشته‌ای نزدیک به ساختار و ظرفیت‌های باشگاه، تصمیم منطقی‌تری نیست؟ استقلال باید ابتدا بتواند تیم اصلی خود را در شرایط حرفه‌ای اداره کند و سپس به سراغ مسئولیت‌های گسترده‌تر برود.

البته این به معنای بی‌اهمیت بودن سایر رشته‌های ورزشی یا مخالفت با توسعه ورزش نیست. بحث بر سر اولویت‌بندی و مدیریت منابع مالی است.

اگر مدیران استقلال اعتقاد دارند حضور در رشته‌های مختلف ضروری است، باید توضیح دهند هر کدام از این تیم‌ها چه دستاوردی دارند و چرا باید در شرایط فعلی برای آنها هزینه شود. هواداران استقلال حق دارند بدانند چه میزان از منابع مالی باشگاه صرف این تیم‌ها می‌شود و آیا این هزینه‌ها با توجه به وضعیت زیرساختی استقلال توجیهی دارد یا خیر.

نمی‌توان از یک طرف برای تأمین زمین تمرین تیم فوتبال با مشکل مواجه بود و از طرف دیگر، هزینه‌های سنگینی برای تیمداری در رشته‌های متعدد انجام داد. این وضعیت بیش از هر چیز نشان‌دهنده ضرورت بازنگری در سیاست‌های مدیریتی باشگاه است.

استقلال به گسترش بی‌برنامه تیمداری نیاز ندارد. این باشگاه پیش از هر چیز به زیرساخت، امکانات، مدیریت مالی و تمرکز بر تیم اصلی خود نیاز دارد. سؤال واضح است: وقتی استقلال هنوز زمین تمرین مناسبی ندارد، چه استدلالی پشت این همه تیمداری و تحمیل هزینه‌های جدید به باشگاه وجود دارد؟!

آبی‌ها هیچ وقت آن باخت بزرگ را فراموش نمی‌کنند

بازی با العین همیشه با طعم انتقام

تقابل استقلال و العین در سال‌های اخیر همواره با حساسیت خاصی همراه بوده است. دلیل این حساسیت را باید در شکست سنگین آبی‌پوشان مقابل نماینده امارات در سال ۱۳۹۶ جست‌وجو کرد؛ جایی که استقلال با نتیجه عجیب ۶ بر یک مغلوب العین شد و یکی از تلخ‌ترین شکست‌های تاریخ خود را تجربه کرد.

پس از آن شکست، دو تیم در همان سال دو بار دیگر مقابل یکدیگر قرار گرفتند که حاصل آن دو تساوی ۲ بر ۲ و یک بر یک بود. در سال ۱۳۹۷ نیز استقلال و العین به تساوی یک بر یک رضایت دادند، اما در سال ۱۳۹۸ این بار آبی‌پوشان موفق شدند با نتیجه ۲ بر یک حریف اماراتی خود را شکست دهند.

مرور نتایج این دیدارها نشان می‌دهد که به‌جز آن مسابقه استثنایی و عجیب که استقلال شش گل از العین دریافت کرد، در سال‌های بعد معمولاً بازی‌های نزدیکی میان دو تیم رقم خورده است.

در واقع العین برای استقلال یک حریف معمولی نیست. شکست سنگین سال ۱۳۹۶ همچنان خاطره‌ای تلخ برای هواداران و مجموعه این باشگاه محسوب می‌شود و همین مسأله باعث شده آبی‌پوشان در تقابل‌های بعدی با انگیزه‌ای متفاوت به مصاف این تیم بروند.

استقلال در سال‌های اخیر با ذهنیتی انتقام‌جویانه مقابل العین قرار گرفته و همواره تلاش کرده است از تکرار آن خاطره تلخ جلوگیری کند. به همین دلیل کسب پیروزی یا دست‌کم نباختن مقابل نماینده پرستاره امارات برای استقلال اهمیت ویژه‌ای دارد.

العین برای آبی‌ها یادآور یک زخم قدیمی است. شاید به همین دلیل است که هر بار نام این تیم در مقابل استقلال قرار می‌گیرد، حساسیت‌ها افزایش پیدا می‌کند و بازیکنان با انگیزه‌ای مضاعف وارد زمین می‌شوند.